

ЛУЦЬКИЙ МІСЬКРАЙОННИЙ СУД ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

м. Луцьк

08 травня 2024 року

Луцький міськрайонний суд Волинської області в колегіальному складі:
головуючого судді Ясельського І.В.,
суддів Сівчука А.Є., Покидюка В.М.,
за участю секретаря Пікути Д.В.,
прокурора Хомича О.А.,
захисника Тарашевського С.В.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в місті Луцьку в порядку спеціального судового провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) обвинувальний акт у кримінальному провадженні №42023030000000016, що надійшов з Волинської обласної прокуратури, відносно **Храпської Тетяни Федорівни**, 03.10.1978 року народження, уродженки с. Новогригорівка, Волноваського району, Донецької області, проживаючої за адресою: вул. Тімірязєва, 52, м. Волноваха, Донецька область, громадянки України, з вищою освітою, раніше не судимої,

- у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України,

ВСТАНОВИВ:

Наказом начальника Головного управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у Донецькій області №145 о/с від 10.06.2021 Храпську Т.Ф. призначено заступником начальника управління – начальником відділу цивільного захисту Волноваського районного управління Головного управління ДСНС України у Донецькій області та 31.05.2022 звільнено із займаної посади.

Храпська Т.Ф. 15.02.2003 прийняла Присягу особового складу органів і підрозділів цивільного захисту України, у зв'язку з чим взяла на себе обов'язок служіння українському народові, захисту населення, територій, навколишнього природного середовища та майна від надзвичайних ситуацій.

У відповідності до п.п. 1 - 4 Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 1052 від 16.12.2015 (далі - Положення) Державна служба України з надзвичайних ситуацій (ДСНС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій та запобігання їх виникненню, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності.

ДСНС у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами

законодавства.

Основними завданнями ДСНС є здійснення державного нагляду (контролю) за додержанням і виконанням вимог законодавства у сфері цивільного захисту, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб.

ДСНС відповідно до покладених на неї завдань:

- здійснює заходи щодо створення, утримання та реконструкції фонду захисних споруд цивільного захисту, ведення їх обліку, забезпечення разом з відповідними органами та підрозділами цивільного захисту, місцевими держадміністраціями здійснення контролю за готовністю зазначених споруд до використання за призначенням;

- здійснює заходи щодо впровадження інженерно-технічних заходів цивільного захисту, підготовку пропозицій щодо віднесення населених пунктів та об'єктів національної економіки до груп (категорій) із цивільного захисту;

- координує діяльність центральних та місцевих органів виконавчої влади, суб'єктів господарювання щодо здійснення заходів з евакуації населення;

- забезпечує здійснення заходів з мінімізації та ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, пов'язаних із технологічними терористичними проявами та іншими видами терористичної діяльності під час проведення антитерористичних операцій, а також проводить просвітницьку та практично-навчальну роботу з метою підготовки населення до дій в умовах вчинення терористичного акту;

- залучає підрозділи пошуково-рятувальних сил та аварійно-рятувальних служб центральних та місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності та координує їх діяльність під час ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій державного і регіонального рівня, організовує проведення пошуково-рятувальних робіт та здійснює контроль за їх проведенням;

- здійснює оповіщення та інформування центральних та місцевих органів виконавчої влади про загрозу виникнення і виникнення надзвичайних ситуацій, методичне керівництво щодо створення і належного функціонування систем оповіщення цивільного захисту різного рівня;

- організовує і здійснює державний нагляд (контроль) за додержанням вимог законів та інших нормативно-правових актів з питань техногенної та пожежної безпеки, цивільного захисту міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими держадміністраціями, іншими державними органами та органами місцевого самоврядування, суб'єктами господарювання;

- організовує та проводить перевірку стану готовності функціональних і територіальних підсистем єдиної державної системи цивільного захисту та відповідних органів управління ними до дій у разі виникнення надзвичайних ситуацій;

- здійснює державний нагляд (контроль) за вжиттям інженерно-технічних заходів цивільного захисту відповідно до закону;

- складає акти перевірок, видає приписи, постанови, розпорядження про усунення порушень вимог законодавства у сфері цивільного захисту, пожежної та техногенної безпеки, а в разі встановлення порушень, що створюють загрозу життю та здоров'ю людей, звертається безпосередньо та через територіальні органи до адміністративного суду щодо застосування заходів реагування у вигляді повного або часткового зупинення до повного усунення порушень вимог законодавства у сфері цивільного захисту, пожежної та техногенної безпеки роботи підприємств, окремих виробництв, виробничих дільниць, агрегатів, експлуатації будівель, об'єктів, споруд, цехів, дільниць, окремих приміщень, а також машин, механізмів, устаткування, транспортних засобів, зупинення проведення робіт, у тому числі будівельно-монтажних, випуску та реалізації пожежонебезпечної продукції, систем та засобів протипожежного захисту;

- застосовує адміністративно-господарські санкції за порушення вимог законодавства

у сфері цивільного захисту, пожежної та техногенної безпеки;

- перевіряє відповідно до закону стан готовності до використання за призначенням аварійно-рятувальної техніки, засобів цивільного захисту, а також обладнання, призначеного для забезпечення безпеки суб'єктів господарювання; планування та готовності до здійснення заходів з організації евакуації населення у разі виникнення надзвичайних ситуацій; підготовки населення до дій у разі виникнення надзвичайних ситуацій;

- здійснює інші повноваження, визначені законом.

Пунктами 1.1, 1.5, 2.2, 3.1 – 3.5, 3.21, 3.23, 4.4 Положення про Волноваське районне управління Головного управління ДСНС України у Донецькій області, затвердженого наказом ГУ ДСНС України у Донецькій області №532 від 28.10.2021, передбачено, що Волноваське районне управління Головного управління ДСНС України у Донецькій області (далі - Управління) є структурним підрозділом Головного управління ДСНС у Донецькій області.

Всі співробітники Управління, які здійснюють державний нагляд (контроль) у сфері пожежної та техногенної безпеки є державними інспекторами та безпосередньо підпорядковуються начальнику Управління.

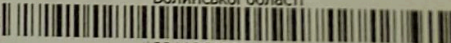
Основними завданнями Управління є здійснення державного нагляду (контролю) за додержанням і виконанням вимог законодавства у сфері цивільного захисту, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб.

До основних функцій Управління входить здійснення державного нагляду (контролю) за додержанням і виконанням вимог законодавства у сферах пожежної та техногенної безпеки, цивільного захисту місцевими державними адміністраціями, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, об'єднаними територіальними громадами та суб'єктами господарювання; за результатами перевірок складання актів перевірок, приписів про усунення порушень вимог законодавства у сфері техногенної та пожежної безпеки; складення протоколів про адміністративні правопорушення та притягнення до адміністративної відповідальності посадових осіб та громадян; перевірка стану планування та готовності до здійснення заходів з організованої евакуації населення у разі виникнення надзвичайних ситуацій; перевірка наявності і утримання в готовності об'єктових систем оповіщення в разі виникнення надзвичайних ситуацій.

До основних прав та обов'язків управління належить розгляд справ про адміністративні правопорушення, у відповідності до вимог Кодексу України про адміністративні правопорушення, надання пропозицій про усунення причин та умов, що сприяли учиненню адміністративного правопорушення.

Згідно п.п. 2, 3, 6, 7, 31 Положення про порядок проходження служби цивільного захисту особами рядового і начальницького складу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 593 від 11.07.2013, служба цивільного захисту є державною службою особливого характеру, яка забезпечує пожежну охорону, захист населення і територій від негативного впливу надзвичайних ситуацій, вживає заходів до запобігання і реагування на надзвичайні ситуації, ліквідації їх наслідків у мирний час та в особливий період. Особами рядового і начальницького складу служби цивільного захисту є громадяни, які у добровільному порядку прийняті на службу цивільного захисту за контрактом і яким присвоєно відповідно до цього Положення спеціальні звання. Особи начальницького складу є особами, уповноваженими на виконання функцій держави, на яких поширюються дія вимог та обмежень, передбачених Законом України «Про запобігання корупції». Громадяни, які вперше приймаються на службу цивільного захисту, складають Присягу служби цивільного захисту відповідно до статті 108 Кодексу цивільного захисту України.

Особи рядового і начальницького складу зобов'язані чесно і сумлінно додержуватися Присяги служби цивільного захисту, виконувати закони України; добросовісно і в повному обсязі виконувати покладені на них згідно із займаною посадою службові обов'язки; проходити службу цивільного захисту в тих органах і підрозділах цивільного захисту і в тих

місцях, де це викликано інтересами служби.

Відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» правоохоронні органи - органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

За таких обставин, Храпська Т.Ф., як заступник начальника управління - начальник відділу цивільного захисту Волноваського районного управління Головного управління ДСНС України у Донецькій області, будучи особою начальницького складу служби цивільного захисту, яка постійно здійснює функції представника влади, є службовою особою, а також згідно ст. ст. 66, 68, 69 Кодексу Цивільного захисту України, ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» є працівником правоохоронного органу.

З урахуванням наведеного та відповідно до ст. ст. 17, 19, 68 Конституції України, захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу; органи державної влади, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

У той же час, у відповідності до ч. 2 ст. 12 Закону України «Про національну безпеку України», до складу сектору безпеки і оборони входять: Міністерство оборони України, Збройні Сили України, Державна спеціальна служба транспорту, Міністерство внутрішніх справ України, Національна гвардія України, Національна поліція України, Державна прикордонна служба України, Державна міграційна служба України, Державна служба України з надзвичайних ситуацій, Служба безпеки України, Антитерористичний центр при Службі безпеки України, Служба судової охорони, Управління державної охорони України, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України, Апарат Ради національної безпеки і оборони України, розвідувальні органи України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну військово-промислову політику.

При цьому, згідно ч. 7 ст. 18 вказаного Закону, Державна служба України з надзвичайних ситуацій є центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій, запобігання їх виникненню, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, проведення аварійно-рятувальних робіт, пожежогашіння, пожежної та техногенної безпеки, роботи рятувальних служб під час аварій, а також гідрометеорологічної діяльності.

Водночас, заступник начальника управління - начальник відділу цивільного захисту Волноваського районного управління Головного управління ДСНС України у Донецькій області Храпська Т.Ф. в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. ст. 1, 2, 17 Конституції України, зрадила присязі Державі та Українському народові, Конституції та Законів України, вчинивши злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин.

Так, Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено 24.08.1991 «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою,

унітарною державою, суверенітет України поширюються на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

До системи адміністративно - територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема і Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

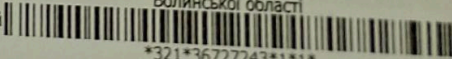
Згідно з вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1991 російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Ради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Ради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали 31.05.1997 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 - 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи,

додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований російською федерацією 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Незважаючи на вищевикладене, 21.02.2022 російською федерацією визнано так звані «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами, попередньо впроваджуючи в період 2013-2022 років, із застосуванням засобів масової інформації, ідеї єдиного російського народу та відсутності української нації, вчиняючи неоголошені та приховані вторгнення на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організовуючи та підтримуючи терористичну діяльність, направлену на окупацію Донецької та Луганської областей та порушення територіальної цілісності України.

Надалі президент російської федерації оголосив 24.02.2022 про рішення розпочати так звану «спеціальну військову операцію» в Україні.

Після цього, збройними силами російської федерації, які діяли за наказом військово-політичного керівництва рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах і складах Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної республіки Крим, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалась та який триває по даний час.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Наведені вище факти розв'язання та ведення рф агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, захоплення державних установ, організацій та військових

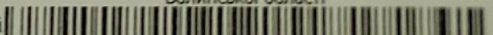
частин, із 27.02.2014 широко висвітлювались більшістю засобів масової інформації іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі Храпській Т.Ф.

Всупереч указаним правовим нормам, починаючи з 10.03.2022, тобто після повної окупації міста Волноваха Донецької області військовослужбовцями збройних сил російської федерації, заступник начальника управління – начальник відділу цивільного захисту Волноваського районного управління Головного управління ДСНС України у Донецькій області Храпська Т.Ф., діючи умисно на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності України, державній, економічній та інформаційній безпеці, достовірно усвідомлюючи, що військовослужбовці збройних сил російської федерації шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях та здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, з метою окупації України, маючи проросійську позицію, з власної ініціативи, вчинила в умовах воєнного стану перехід на бік ворога в період збройного конфлікту і надала представникам окупаційних військ збройних сил російської федерації та їх представникам допомогу в проведенні підривної діяльності проти України.

Зокрема, на виконання свого злочинного умислу, спрямованого на перехід на бік ворога, з метою завдання шкоди обороноздатності та державній безпеці України, будучи громадянкою України, з власної ініціативи, зраджуючи Присязі особового складу органів і підрозділів цивільного захисту України, Храпська Т.Ф., з 24.02.2022 та не пізніше 31.05.2022, перебуваючи на окупованій території Волноваського району Донецької області, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлені, перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, що виразилось у добровільному поступленні на службу до незаконного органу держави-агресора – «ГБУ ПСО г. Волноваха МЧС ДНР» (Государственное бюджетное учреждение «Пожарно-спасательный отряд г. Волноваха МЧС ДНР»), на так звану посаду «старшого інспектора».

Крім того, на виконання свого злочинного умислу, спрямованого на надання допомоги окупаційним військам збройних сил російської федерації та її представникам на території Волноваського району Донецької області допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, з метою завдання шкоди обороноздатності та державній безпеці України, просуваючи ідеї проросійської спрямованості, з метою дискредитації дій української влади, а також для подальшого встановлення у Волноваському районі окупаційної влади, штучного створення у його мешканців хибних уявлень про благі наміри окупаційних військ та незворотного і стабільного існування на теренах Донецької області влади російської федерації та ідей «російського світу», Храпська Т.Ф. 27.12.2022, перебуваючи на окупованій території Волноваського району Донецької області, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлено, взяла участь у агітаційному заході, присвяченому дню рятівника російської федерації, під час якого, спільно з іншими невстановленими громадянами, частина з яких одягнені у форменний одяг, позиціонуючи себе працівником незаконно створеного державою-агресором органу, в урочистій обстановці, вишикувавшись для спільного фото, тим самим, використовуючи своє попереднє становище представника правоохоронного органу Волноваського району та відповідно підтримуючи в такий спосіб факт окупації, як безповоротне встановлення окупаційної влади, створювала у місцевого мирного населення хибне уявлення легітимності такої псевдо влади.

Таким чином, своїми умисними діями, які виразилися у державній зраді, тобто умисно вчиненому громадянином України діяння на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України у формі переходу на бік ворога в період збройного

конфлікту, надання іноземній державі або її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинене в умовах воєнного стану, Храпська Тетяна Федорівна вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч.2 ст.111 КК України.

Судовий розгляд даного кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинуваченої Храпської Т.Ф. (in absentia), яка показань суду не надавала, будь-яких клопотань від останньої на адресу суду також не надходило.

Відповідно до ухвали Луцького міськрайонного суду Волинської області від 27.09.2023 постановлено здійснювати спеціальне судове провадження на підставі обвинувального акту про обвинувачення Храпської Т.Ф. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

При цьому, судом виконані вимоги ст.323 КПК України, оскільки повістки про виклик обвинуваченої були опубліковані у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме у газеті «Урядовий кур'єр», окрім того, розміщувались на офіційному веб-сайті Луцького міськрайонного суду Волинської області, а також на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Таким чином, суд вважає, що наявні у справі документи свідчать про відмову Храпської Т.Ф., яка повинна була знати про розпочате кримінальне провадження, від здійснення свого права предстати перед українським судом за діяння вчинені на території суверенної України, юрисдикцію якої обвинувачена над собою не визнає, та захищати себе безпосередньо в такому суді, а так само свідчать про її наміри на ухилення від кримінальної відповідальності.

У той же час, ухилення обвинуваченої Храпської Т.Ф. від правосуддя, суд оцінює як реалізацію останньою її невід'ємного права на свободу від самозвинувачення чи самовикриття (п/п. «г» п. 3 ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст. 63 Конституції України), що також є однією із ключових гарантій презумпції невинуватості.

Водночас, дане кримінальне провадження здійснювалось за обов'язкової участі захисника, який був забезпечений державою з Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Волинській області.

Враховуючи наведене, суд вважає, що стороною обвинувачення та судом було вжито достатніх заходів щодо дотримання прав обвинуваченої Храпської Т.Ф. на захист та доступ до правосуддя, з урахуванням здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження.

Захисник обвинуваченої Храпської Т.Ф. – адвокат Тарашевський С.В. у ході судового розгляду вказав, що стороною обвинувачення із достовірністю не встановлено наявності чи відсутності підстав для звільнення обвинуваченої від кримінальної відповідальності, зокрема, чи вчинені інкриміновані їй дії нею умисно чи під впливом, наприклад, фізичного або психічного примусу, застосованого відносно неї або членів її сім'ї, чи можливо вона виконує законний наказ або розпорядження, а докази сторони обвинувачення ґрунтуються виключно на припущеннях. У зв'язку із цим, виходячи з принципів презумпції невинуватості, захисник просив виправдати обвинувачену у пред'явленому обвинуваченні за недоведеністю вчинення нею правопорушення.

Водночас, винуватість Храпської Т.Ф. у вчиненні інкримінованого злочину, на думку суду, повністю підтверджується зібраними в ході досудового розслідування та дослідженими під час судового розгляду доказами в кримінальному провадженні.

Так, допитана у судовому засіданні свідок Екзархо Н.Г. суду ствердила, що вона є внутрішньо переміщеною особою та до окупації постійно проживала на території Волноваського району Донецької області. Вказала, що Храпська Т.Ф. дійсно працювала в органах ДСНС у Донецькій області. Повідомила, що одного дня побачила в телеграм каналі новину про те, що голова окупаційної адміністрації Зінченко К. нагороджував працівників

МЧС ДНР, серед яких була Храпська Т.Ф. Після цього, вона зрозуміла, що Храпська Т.Ф. обіймає посаду в окупаційній владі і перейшла на їх сторону.

Свідок Остапенко О.В. у судовому засіданні вказав, що він є внутрішньо переміщеною особою та до окупації постійно проживав на території Волноваського району Донецької області. Підтвердив, що Храпська Т.Ф. обіймає посаду в окупаційній адміністрації, про що особисто бачив публікації на телеграм-каналі «Волноваха ДНР Администрация Волноваского района», де було опубліковано новину про те, що голова окупаційної адміністрації Зінченко К. нагороджує працівників МЧС ДНР, на окремих фото він впізнав Храпську Т.Ф. Після, чого він зателефонував до знайомого, який перебуває в окупації, в ході розмови останній підтвердив, що деякі працівники ДСНС залишилися працювати на окупаційну владу, а Храпська Т.Ф. одна із них. Окрім того, важкає, що до Храпської Т.Ф. не застосовувався будь-який примус зі сторони окупаційної влади, оскільки ще до окупації обвинувачена неодноразово висловлювала свою проросійську позицію.

Свідок Остапенко Г.С., допитана в судовому засіданні в режимі відеоконференції, суду показала, що вона є внутрішньо переміщеною особою і до моменту окупації Волноваського району Донецької області постійно там проживала. Вона з обвинуваченою Храпською Т.Ф. знайома особисто. Повідомила, що Храпська Т.Ф. до окупації працювала в органах ДСНС. Про співпрацю Храпської Т.Ф. з окупаційною владою їй стало відомо із соціальних мереж, зокрема вона бачила як обвинувачену Храпську Т.Ф. нагороджував голова окупаційної адміністрації Волновахи Зінченко К. Вважає, що обвинувачена Храпська Т.Ф. добровільно погодилась на співпрацю з окупаційною владою, де поступила на службу до незаконного органу держави-агресора – «ГБУ ПСО г. Волноваха МЧС ДНР». Окрім того, її подруга під час телефонної розмови також підтвердила, що Храпська Т.Ф. перейшла добровільно на сторону окупаційної влади, де і продовжує працювати на даний час.

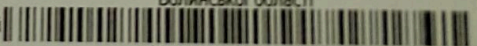
Свідок Мазур В.О. допитаний у судовому засіданні ствердив, що він разом з Храпською Т.Ф. працював в органах ДСНС. 24.02.2022 він востаннє бачив Храпську Т.Ф. особисто. Повідомив, що з інтернет ресурсів дізнався, що Храпська Т.Ф. пішла на співпрацю з окупаційною владою та перейшла працювати до МЧС ДНР у м.Волноваха. Після цього, він повідомив начальника ГУ ДСНС про наявність інформації щодо Храпської Т.Ф., яка перейшла на сторону окупаційної влади.

Свідок Ларченко С.Ю. у судовому засіданні зазначив, що він з 2021 року працював під керівництвом Храпської Т.Ф. в органах ДСНС. 24.02.2022 він востаннє бачився з обвинуваченою Храпською Т.Ф. на роботі. Повідомив, що він був у складі комісії, яка здійснювала перевірку обставин щодо Храпської Т.Ф., яка перейшла на сторону окупаційної влади та займає посаду в МЧС ДНР.

Окрім показань свідків Екзархо Н.Г., Остапенко О.В., Остапенко Г.С., Мазура В.О., Ларченка С.Ю., винність Храпської Т.Ф. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, об'єктивно підтверджується також письмовими доказами, дослідженими безпосередньо у ході судового розгляду.

Так, із протоколу огляду від 28.02.2023 встановлено, що слідчим оглянуто месенджер «Telegram», у якому в групі «Волноваха ДНР Администрация Волноваского района (официальный канал)» виявлено публікацію щодо привітань від окупаційної адміністрації з днем рятувальника. Встановлено, що на одній із фотографій зображено обвинувачену Храпську Т.Ф., яка присутня 27.12.2022 у Волноваському районному палаці культури ім. В.А.Жоги на урочистому нагородженні та поздоровленні рятувальників з професійним святом. Вказана інформація свідчить про те, що Храпська Т.Ф. займає посаду ст. інспектора в незаконно створених органах окупаційної влади - т.зв. «ГБУ «ПСО Г.Волноваха МЧС ДНР».

Із протоколу огляду від 28.02.2023 вбачається, що ст. оперуповноваженим Луцького РВ УСБУ у Волинській області Лазарук С.М., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, проведено огляд інтернет-сторінки Інтернет ресурс «Rusprofile» - «сервис проверки и анализа контрагентов», де зафіксовано

реквізити незаконно утвореного органу окупаційної влади «ГБУ «ПСО Г.Волноваха МЧС ДНР»».

Згідно протоколу огляду від 28.02.2023 встановлено, що ст. оперуповноваженим Луцького РВ УСБУ у Волинській області Лазаруком С.М., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, проведено огляд інтернет-сторінки офіційного веб сайту «Міністерство з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій Укравіни», що розміщений за мережевою адресою: «<https://minre.gov.ua/doc/doc/104>». Даним оглядом виявлено, що інформація у табличному вигляді 161 ст. із назвою «Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», містить рядки наступного змісту «П. Тимчасово окуповані Російською Федерацією території України UA14040030000025138 Волноваська міська територіальна громада 10.03.2022».

З протоколу огляду від 01.03.2023 вбачається, що об'єктом огляду є сайт «МЧС ДНР». При огляду даного сайту були зазначені контактні дані для зв'язку, адреси та фото з керівником відомства та підписом «Министр генерал-лейтенант служби гражданской защиты Кострубицкий Алексей Александрович», також розміщені посилання на розділи ресурсу «Министерство», «Законодательство», «Лицензирование», «Для бизнеса», «Дистанционное обучение», «Кадровое обеспечение», «Другое» та підрозділи до них.

Протоколом огляду від 01.03.2023 з додатками – диском DVD-R, у ході якого було оглянуто електронну сторінку у соціально орієнтованій мережі Інтернет ресурс «Facebook» (<https://www.facebook.com/groups/volnovakhamisto/permalink/2211716099000237>), де було виявлено за даним посиланням загальнодоспну групу «Мое місто – Волноваха. Група для всіх кому дороге це місто». У ході даного огляду було виявлено публікацію, що була розміщена на стіні групи 29.12.2022 від користувача «Evhenyi Tyshchenko» з наступним текстом «Обережно! Репост!!! Зрадники чи заручники? Хто знає цих людей? Пишіть! Правову оцінку їхнім діям надасть український суд!», на прикріплених фотозображеннях був публічний захід на якому осіб чоловічої та жіночої статі формі «МЧС ДНР» вітають та нагороджують грамотами. Також, було виявлено коментар до публікації наступного змісту «Храпська Тетяна полковник ДСНС» з прикріпленими фото особи жіночої статі у формі «МЧС ДНР», що тримає букет та грамоту.

Інформацією УСБУ у Волинській області №54/33/197 від 10.05.2023 встановлено, що Храпська Т.Ф. на даний час знаходиться на тимчасово окупованій території України (м.Волноваха, Донецької області), лінію розмежування не перетинала, переховується від органів досудового розслідування з метою унеможливлення притягнення до кримінальної відповідальності.

Наявність у Храпської Тетяни Федорівни, 03.10.1978 року народження, громадянства України підтверджується копією паспорта громадянина України №ВС644836, яка досліджена безпосередньо у судовому засіданні, останній був виданий Волноваським РВ УМВС України у Донецькій області 26.12.2000.

З витягу з наказу №145 о/с від 10.06.2021, вбачається, що громадянка Храпська Тетяна Федорівна, 03.10.1978 року народження, станом на 24.02.2022 перебувала на посаді заступника начальника управління – начальником відділу цивільного захисту Волноваського районного управління Головного управління ДСНС України у Донецькій області.

Будь-яких інших доказів в ході судового розгляду сторонами, які були вільними у використанні своїх прав у межах та у спосіб, визначений КПК України, враховуючи, що суд, зберігаючи об'єктивність та неупередженість у ході розгляду даного кримінального провадження, створив їм необхідні умови для реалізації ними їхніх процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків, надано не було.

Колегією суддів перевірялись доводи сторони захиснту, а саме захисника Тарашевського С.В. про те, що Храпську Т.Ф. необхідно виправдати у пред'явленому обвинуваченні за ч. 2 ст. 111 КК України, оскільки здійснюючи судовий розгляд у

відсутності обвинуваченої неможливо встановити чи вчинені інкриміновані їй дії нею умисно чи під впливом фізичного або психічного примусу, застосованого відносно неї або членів її сім'ї, чи з метою виконання законного наказу або розпорядження, однак суд вважає такі твердження безпідставними, виходячи з наступного.

Так, відповідно до ч. 1 ст. 373 КПК України виправдувальний вирок ухвалюється у разі, якщо не доведено, що: вчинено кримінальне правопорушення, в якому обвинувачується особа; кримінальне правопорушення вчинене обвинуваченим; в діянні обвинуваченого є склад кримінального правопорушення. Виправдувальний вирок також ухвалюється при встановленні судом підстав для закриття кримінального провадження, передбачених пунктами 1 та 2 частини першої статті 284 цього Кодексу.

Фізичний або психічний примус є обставинами, які, згідно ст. 40 КК України, за певних умов виключають кримінальну протиправність діянь, передбачених ст. 111 КК України. Такими ж обставинами є виконання наказу або розпорядження, що передбачено ст. 41 КК України.

Проте, суду не надано доказів, що Храпська Т.Ф., будучи громадянкою України, вчинила дії, що ставляться їй у провину, під безпосереднім впливом фізичного примусу, внаслідок якого вона не могла керувати своїми вчинками, чи психічного примусу, за умови, що такі дії були необхідними для усунення небезпеки, що безпосередньо загрожувала їй чи охоронюваним законом її правам або правам інших осіб, а також суспільним інтересам чи інтересам держави, якщо цю небезпеку в даній обстановці не можна було усунути іншими засобами і якщо при цьому не було допущено більш значної шкоди, ніж відвернена шкода (або, хоча шкода була і більш значною, але внаслідок сильного душевного хвилювання, викликаного небезпекою, особа не могла оцінити відповідність заподіяної шкоди цій небезпеці).

Натомість, послідовні показання допитаних в судовому засіданні свідків Остапенко Г.С., Остапенко О.В., про які зазначено вище, об'єктивно вказують на добровільність дій Храпської Т.Ф., оскільки, як ствердили свідки у телефонних розмовах між знайомими, які залишилися в окупації, показали, що Храпська Т.Ф. перейшла на сторону окупаційної влади добровільно та на даний час займає посаду в окупаційній владі.

Будь-яких об'єктивних даних, які б свідчили про те, що до Храпської Т.Ф. застосовувався фізичний та/або психічний примус, внаслідок застосування яких/якого обвинувачена вчинила інкриміновані їй дії, суду не надано.

Із досліджених судом доказів, зазначених вище, вбачається, що Храпська Т.Ф. діяла добровільно, а будь-які докази, що її примушували до вчинення таких дій, за встановлених вище судом обставин, відсутні. Не надано суду і жодних доказів, які б прямо чи опосередковано свідчили про можливість виконання інкримінованих Храпській Т.Ф. дій з метою виконання законного наказу або розпорядження. Вказані доводи захисника є лише припущеннями останнього і не підтверджені доказами.

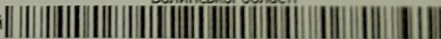
Отже, законні підстави вважати про наявність обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння Храпської Т.Ф. у суду відсутні.

За таких обставин, суд вважає недоведеними та необґрунтованими доводи захисника про необхідність виправдання Храпської Т.Ф. за ч. 2 ст. 111 КК України.

Частиною 1 ст. 111 КК України визначено відповідальність за державну зраду, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, шпигунство, надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України. Частиною 2 цієї статті передбачено відповідальність за вчинення тих самих діянь в умовах воєнного стану.

З суб'єктивної сторони державна зрада характеризується прямим умислом.

Згідно з ч. 2 ст. 24 КК України прямим є умисел, якщо особа усвідомлювала суспільно

небезпечний характер свого діяння (дії або бездіяльності), передбачала його суспільно небезпечні наслідки і бажала їх настання.

Тобто, варто зазначити, що у складі кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, важливе значення має добровільність (якщо особа здійснювала відповідні дії не добровільно, а під примусом (байдуже яким), склад правопорушення відсутній).

Наведеними вище доказами у їх сукупності та взаємозв'язку, зокрема дослідженими судом публікаціями, здобутими в результаті оглядів мережі Інтернет, уповноваженими на це суб'єктами досудового розслідування, встановлено, що з початком військового вторгнення РФ на територію України та окупації територіальних громад Волноваського району Донецької області, окупаційною владою держави-агресора незаконно створено відповідні територіальні псевдо-органи та окупаційні адміністрації населених пунктів, один з яких – «ГБУ ПСО г.Волноваха МЧС ДНР» в якому Храпська Т.Ф. зайняла посаду «старшого інспектора», тим самим перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, приймає участь в заходах, які проводить окупаційна влада.

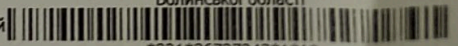
На свідомість і добровільність дій обвинуваченої Храпської Т.Ф. також вказує характер таких дій та їх тривалість, оскільки остання не складає своїх повноважень «старшого інспектора» незаконно створеного органу – «ГБУ ПСО г.Волноваха МЧС ДНР», не вчиняє жодних дій в дотриманні законних інтересів української держави, а навпаки продовжує виконувати безпосередні обов'язки, які покладені окупаційною владою, а також приймає участь в урочистостях, які проводить окупаційна влада.

Окрім того, воєнний напад Росії на Україну, що почався 24 лютого 2022 року, окупація території Донецької області та встановлення на цій території окупаційних органів влади мали відкритий характер, а тому Храпська Т.Ф., будучи громадянкою України та посадовою особою органу місцевого самоврядування, станом на 24.02.2022 обіймаючи посаду заступника начальника управління – начальника відділу цивільного захисту Волноваського районного управління Головного управління ДСНС України у Донецькій області, з огляду на її вік та достатній життєвий досвід, очевидно усвідомлювала суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачала їх суспільно-небезпечні наслідки і бажала їх настання, тобто діяла з прямим умислом.

Таким чином, розглянувши кримінальне провадження з дотриманням положень ч. 1 ст. 337 КПК України, в межах висунутого обвинувачення, дослідивши безпосередньо в судовому засіданні наведені вище письмові докази у їх сукупності, надавши їм належну правову оцінку, відповідно до вимог ст. 94 КПК України, виходячи із загальних засад кримінального судочинства, враховуючи, що показання свідків, надані ними безпосередньо в судовому засіданні, є послідовними, відповідають іншим обставинам справи та підтверджуються дослідженими письмовими доказами, які, на думку суду, є належними та допустимими, не викликають сумнівів у їх достовірності, тому суд покладає в основу обвинувального вироку у даній справі.

Виходячи з зазначеного, судом поза розумним сумнівом, достовірно встановлено, що Храпська Т.Ф. своїми діями, які виразилися у державній зраді, тобто в умисно вчиненому громадянином України діянні на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, що виразилося у переході на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі або її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану, вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 111 КК України.

Обговорюючи питання щодо міри покарання суд враховує ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, яке, згідно ст. 12 КК України, відноситься до категорії особливо тяжких злочинів, характер діяння, форму й ступінь вини, мотиви вчинення кримінального правопорушення і дані про особу винної, яка раніше не судима.

Обставин, що пом'якшують чи обтяжують покарання обвинуваченої Храпської Т.Ф., судом не встановлено.

Відповідно до вимог ч. 2 ст. 65 КК України особі, яка вчинила кримінальне правопорушення, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових кримінальних правопорушень. Згідно ч. 2 ст. 50 КК України покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень як засудженими, так і іншими особами.

Таким чином, зважаючи на той факт, що обвинувачена Храпська Т.Ф., як громадянка України, вчинила умисний особливо тяжкий злочин проти основ національної безпеки України в період встановленого в Україні воєнного стану, фактично підтримуючи ідеї військово-політичного керівництва російської федерації щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до української нації та державності, а також антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території і населення та націлені на агресивну ідеологічну мотивацію і розповсюдження таких же настроїв у решти населення Донецької області та інших тимчасово окупованих територій і заперечення української державності, тому суд, враховуючи особу обвинуваченої, підвищену суспільну небезпечність даного злочину, його тяжкість, відсутність пом'якшуючих та обтяжуючих покарання обставин, що визначені ст.ст. 66, 67 КК України, а також приймаючи до уваги принципи законності, справедливості, обґрунтованості та індивідуалізації покарання, вважає, що виправлення та перевиховання обвинуваченої не можливе без ізоляції від суспільства та призначає їй покарання за ч. 2 ст. 111 КК України у виді позбавлення волі на максимальний строк, з конфіскацією усього належного їй на праві приватної власності майна.

Призначаючи обвинуваченій Храпській Т.Ф. додаткове покарання у виді конфіскації майна, суд враховує положення ч. 2 ст. 59 КК України, відповідно до яких конфіскація майна встановлюється за тяжкі та особливо тяжкі корисливі злочини, а також за злочини проти основ національної безпеки України та громадської безпеки незалежно від ступеня їх тяжкості і може бути призначена лише у випадках, спеціально передбачених в Особливій частині цього Кодексу, тому, зважаючи, що Храпська Т.Ф. вчинила злочин проти основ національної безпеки України і санкція ч. 2 ст. 111 КК України безальтернативно передбачає конфіскацію майна, вважає за необхідне призначення додаткового покарання у виді конфіскації усього належного Храпській Т.Ф. на праві приватної власності майна.

Крім цього, суд вважає, що Храпську Т.Ф. необхідно позбавити права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності виходячи з наступного.

Так, санкція ч. 2 ст. 111 КК України не передбачає додаткове покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, однак ч. 2 ст. 55 КК України визначено, що позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю як додаткове покарання може бути призначене й у випадках, коли воно не передбачене в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу за умови, що з урахуванням характеру кримінального правопорушення, вчиненого за посадою або у зв'язку із заняттям певною діяльністю, особи засудженого та інших обставин справи суд визнає за неможливе збереження за ним права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Отже, з огляду на положення ч. 2 ст. 55 КК України, з урахуванням характеру кримінального правопорушення, вчиненого Храпською Тетяною Федорівною, яка станом на 24.02.2022 обіймала посаду заступника начальника управління – начальником відділу цивільного захисту Волноваського районного управління Головного управління ДСНС України у Донецькій області та, використавши факт встановлення окупаційної влади на території Волноваського району у своїх особистих інтересах, з власної ініціативи, зраджуючи

Присязі посадової особи місцевого самоврядування, перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, що виразилось у добровільному поступленні на службу до незаконного органу влади окупаційної адміністрації держави-агресора – «ГБУ ПСО г.Волноваха МЧС ДНР», на так звану посаду «старшого інспектора», суд визнав за неможливе збереження за нею права обіймати посади в правоохоронних органах та посади, пов'язані з виконанням функцій представника влади.

На підставі ст. 54 КК України Храпську Т.Ф. слід також позбавити спеціального звання – «підполковника служби цивільного захисту».

Обрана міра покарання, на думку колегії суддів, є законною, обґрунтованою, справедливою, необхідною, співмірною характеру вчинених дій та достатньою для виправлення обвинуваченої та попередження вчинення як нею, так і іншими особами кримінальних правопорушень.

Керуючись ст.ст. 368, 370, 374 КПК України, суд

У Х В А Л И В :

Храпську Тетяну Федорівну визнати винною у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, та призначити їй покарання у виді позбавлення волі на строк 15 (п'ятнадцять) років, з конфіскацією усього належного їй на праві приватної власності майна.

Відповідно до ст. 54 КК України позбавити **Храпську Тетяну Федорівну** спеціального звання «підполковник служби цивільного захисту».

На підставі ст. 55 КК України позбавити **Храпську Тетяну Федорівну** права обіймати посади в правоохоронних органах та посади, пов'язані з виконанням функцій представника влади на строк 3 (три) роки.

Строк відбування основного покарання **Храпській Тетяні Федорівні** рахувати з моменту приведення вироку до виконання, тобто з моменту фактичного затримання.

Строк відбування покарання у виді позбавлення права обіймати посади в правоохоронних органах та посади, пов'язані з виконанням функцій представника влади обчислювати з моменту відбуття основного покарання.

Обраний в порядку ч. 6 ст. 193 КПК України відносно **Храпської Тетяни Федорівни** запобіжний захід у вигляді тримання під вартою – залишити без змін.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Волинського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення через Луцький міськрайонний суд Волинської області.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Копію вироку після проголошення негайно вручити захиснику обвинуваченої та прокурору.

Інформацію про ухвалений вирок опублікувати у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження згідно з положеннями статті 297-5 КПК України та на офіційному веб-сайті суду.

Головуючий/підпис/

Суддя/підписи/

З оригіналом згідно

Суддя Луцького міськрайонного суду

Волинської області

Г.В.Ясельський

Луцький міськрайонний суд
Волинської області

Ясельський

*321*36727243*1*1*